

somhed har af udgifter til tele. Dette sker mest hensigtsmæssigt ved at anvende en »kurvmetode«, hvor en række takstelementer sammenstilles. Kommissionen vil derfor i samarbejde med medlemsstaterne definere nogle »kurve« af tjenester, som skal anvendes til at sammenligne information om prisrimeligheden i Fællesskabet i det hele taget og mellem forskellige regioner. Sigtet er at holde øje med udviklingen af tjenester, og om priserne på disse er rimelige.

Fra dansk side har vi over for Kommissionens tjenestegrene tilkendegivet, at vi ikke finder det rimeligt at opgøre takstsammenligninger ved blot at se på enkeltstående takstplysninger. »Kurvmetoden« er den eneste rimelige metode. Vi har samtidig tilkendegivet, at vi fra dansk side aktivt vil deltage i et fremtidigt arbejde med henblik på udarbejdelse af pålidelige takstsammenligninger.

Dette arbejde bør også ske i tæt samarbejde med OECD med henblik på at sikre forbrugerne mere kontrol med, hvad de bruger af penge på telefoni.

Disse synspunkter vil jeg følge op over for kommissær Martin Bangemann.

På baggrund af Europa-Kommissionens initiativer mener jeg ikke, der er behov for, at vi i Danmark på nuværende tidspunkt tager initiativ til en uvildig undersøgelse.

Om de foreliggende internationale takstsammenligninger på telemrådet kan jeg i øvrigt faktisk oplyse følgende:

OECD og en række udenlandske analysebureauer udarbejder løbende statistikker over telefonudgifterne i forskellige lande. Endvidere har Europa-Kommissionen fornylig udarbejdet en statistik vedrørende telefonudgifter i EU-landene.

OECD's seneste undersøgelse over telefon-takster blev udsendt i slutningen af 1995.

Undersøgelsen bygger på den såkaldte kurvmetode. Der er ved denne metode opstillet en række parametre for en typisk virksomheds telefonforbrug og for en typisk privat husholdnings telefonforbrug. For virksomhedernes telefonforbrug er således anvendt en kurv på 2.694 samtaler og for husholdningerne en kurv på 966 samtaler. I telefonprisen er indregnet oprettelses-, abonnements og samtaleafgifter. Der er endvidere fastsat detaljerede regler om kurvens sammensætning på samtaletid og -afstand.

Ved at sammenveje de forskellige takstelementer i en samlet kurv tages der hensyn til forskelle i takststrukturer, ligesom man kan tage

hensyn til, at nogle benytter højere opkaldsafgifter, at rabatterne i lavtakstperioder er forskellige, osv.

For hvert enkelt land opstilles altså en telefonregning med nøjagtig de samme ydelser, hvorefter det samlede regningsbeløb opgøres efter de stedlige telefonselskabers takster. Først derefter sammenlignes.

OECD's analyser tager derudover hensyn til, at købekraften ikke er ens i de forskellige lande, og undersøgelsen har af den grund ikke taget udgangspunkt i de faktiske priser, men i tal der er korigeret for det indenlandske prisniveau i landene.

Danmarks placering i OECD-landenes rangorden, der starter med de billigste lande, er: Nummer 3 for virksomhedernes telefonforbrug, nummer 4 for husholdningernes telefonforbrug, nummer 3 for mobiltelefoner, nummer 2-3 for lejede kredsløb og nummer 3 for pakkekoblet datakommunikation.

Med hensyn til den ovenfor omtalte EU-statistik kan følgende oplyses:

Europa-Kommissionen har 13. marts 1996 godkendt en »Meddelelse om universelle tjenester inden for telekommunikationsområdet i et liberaliseret miljø«. »Universelle tjenester« er det, der normalt på dansk betegnes som forsyningspligtjenester.

Nævnte meddelelse indeholder et bilag med en række tabeller, der er relevante i forbindelse med en diskussion af forsyningspligt. Der er f.eks. oplysninger om, hvor mange husholdninger der har telefon, hvor mange abonnentledninger der er pr. 1.000 indbyggere, hvor mange telefonbokse der er pr. 1.000 indbyggere, hvor lang tid det tager at få installeret en telefon, hvor lang tid der går inden ens installation reparerer sig tilfælde af nedbrud, hvor mange telefonbokse der er i orden, etc. Endelig er der en tabel, der indeholder prisoplysninger om oprettelsesafgift, kvartalsafgift, pris for en 3-minutters-lokalsamtale og for en 3-minutters-regionalsamtale.

Det fremgår af sidstnævnte tabel, at Danmark er dyrest, for så vidt angår oprettelsesafgift og kvartalsafgift. Også med hensyn til lokaltakst er vi i den dyre ende på linje med Italien og kun overgået af Østrig.

Europa-Kommissionens takstsammenligning giver ud over det ovenfor angivne anledning til følgende bemærkninger:

Kommissionens generelle udgangspunkt er, at det er op til det enkelte medlemsland selv at beslutte, hvad der er rimelige priser. Der lægges